

DIOSCORIDES

οὐ βαρὺ μυχῆσαντος ὁ θαρσαλεύτερος ἄλλων
 τετραπόδων ἐλάφων ἔδραμεν ὀξύτερον,
 τὸν βαρὺν οὐ μείνας ἀκοῇ ψόφον. ἐκ δ' ἐβόησεν
 15 “Μῆτερ, Σαγγαρίου χεῖλεσι πὰρ ποταμοῦ
 ἴρην σοὶ θαλάμην ζωάγρια καὶ λαλάγημα
 τοῦτο τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.”

XVII

οὐ μὰ τόδε φθιμένων σέβας ὄρκιον αἶδε Λυκάμβεω,
 εἰ λάχομεν στυγερὴν κληδόνα, θυγατέρες
 οὔτε τι παρθενίην ἤσχύναμεν οὔτε τοκῆας
 οὔτε Πάρον, νήσων αἰπυτάτην ἱερῶν
 5 ἀλλὰ καθ' ἡμετέρης γενεῆς ῥιγηλὸν ὄνειδος
 φήμην τε στυγερὴν ἔφλυσεν Ἀρχίλοχος.
 Ἀρχίλοχον, μὰ θεοὺς καὶ δαίμονας, οὔτ' ἐν ἀγνυαῖς
 εἶδομεν οὔθ' Ἥρης ἐν μεγάλῳ τεμένει.
 10 εἰ δ' ἦμεν μάχλοι καὶ ἀτάσθαλοι, οὐκ ἂν ἐκεῖνος
 ἤθελεν ἐξ ἡμέων γνήσια τέκνα τεκεῖν.

XVIII

ἠδιστον φιλέουσι νέοις προσανάκλιμ' ἐρώτων,
 Σαπφώ, σὺν Μούσαις ἢ ρά σε Πιερίη
 ἢ Ἐλικῶν εὐκισσος ἴσα πνεύουσαν ἐκείναις
 κοσμεῖ τὴν Ἐρέσω Μοῦσαν ἐν Αἰολίδι,
 5 ἢ καὶ Ὑμὴν Ὑμέναιος ἔχων εὐφεγγέα πεύκην
 σὺν σοὶ νυμφιδίων ἴσταθ' ὑπὲρ θαλάμων,